

Steven KINDT

Pedagogisch directeur en zorgcoördinator Vrije Basisschool Sint-Jan Wingene

Vrijdag start een nieuw schooljaar. Ook voor Steven KINDT. Op 10 september wordt hij 29 en staat hij twee jaar aan het hoofd van de Vrije Basisschool Sint-Jan Wingene. Hoe ziet hij de toekomst nu deze zomer het bericht kwam dat schooldirecteurs vaak al na twee jaar opstappen?

‘Onderwijs is zo veel meer dan wiskunde en talen geven’

Patrick VERSTUYFT

Alles ruikt nieuw in de Vrije Basisschool Sint-Jan Wingene. Geen wonder, de plaquette aan de ingang verwijst naar de officiële inhuldiging op 21 april 2017. De verbouwing was het werk van een collega-directeur, maar Steven KINDT voelt zich tussen zijn honderd leerlingen, van wie veertig kleuters, zes leerkrachten en poetspersoneel als een vis in het water. Zo jong, en nu al halftijds pedagogisch directeur en halftijds zorgcoördinator?

– *Toch kreeg u onderwijs niet met de paplepel mee?*

Mijn ouders runden een melkveebedrijf in Lichtervelde. Ik ben het ‘kakkernestje’ tussen twee oudere zussen en een broer. Mijn ene zus is kleuterleidster, mijn andere zus werkte tot voor drie jaar als secretaresse in de privésector, maar startte met een lerarenopleiding. Zij geeft nu les in het secundair. Zelf had ik altijd al belangstelling om met kinderen te werken: vanaf de basisschool was ik altijd vrijwilliger om kleinere kinderen te helpen, net als bij de 16+werking van de KLJ. Op mijn achttiende was mijn eerste ambitie apotheker te worden. Door het overlijden van mijn mama ging ik echter dichterbij huis in Torhout de lerarenopleiding voor het lager onderwijs volgen. Ik verdiepte me graag in de didactiek en studeerde voort om meer pedagogische kennis op te doen, eerst als bachelor onderwijskunde, nadien als master educatieve studies aan de KU Leuven.

– *Wanneer stond u voor het eerst voor de klas?*
Op 1 september 2012. Dat was een tijdelijke opdracht van veertien uur per week in het gemeentelijk onderwijs in Lichtervelde. In het vierde en vijfde leerjaar gaf ik ondersteuning aan de leerkracht. Een droomstart. Ik kon meedraaien met een ervaren leerkracht en al doende leren. Het jaar nadien was ik er ook ICT-coördinator en zorgcoördinator – ja, zo gaat dat in het onderwijs. Nadien mocht ik aan de katholieke hogeschool in Tielit didactiek geven aan kleuterleidsters en werd ik in 2014-2015 fulltime zorgcoördinator in een school in Ruddervoorde, maar toen ik de vacature van halftijds pedagogisch directeur en halftijds zorgcoördinator zag, was het dát wat ik graag wilde doen. Ondertussen werd ik voor de eerste keer papa.

Steven Kindt, straks 29, begint op 1 september aan zijn derde jaar als schooldirecteur. © Violet Corbett Brock

– *Hoe vult u zelf uw job in?*

Ik werk nauw samen met twee scholen uit de buurt, in Wildenburg en Sint-Elouï. Mijn collega-directeur in Wildenburg combineert de drie taken. Hij is pedagogisch verantwoordelijke, zorgcoördinator en administratief verantwoordelijke voor de drie scholen. Die afstemming maakt dat ik optimaal kan werken. Dit is echt de ideale job. Als directeur ken ik alle kleine kantjes, ook de mooie, van iedere leerling. Een leuk gevoel, ook voor de ouders. De eerste twee maanden waren wel slopend. Dan moet je het vertrouwen winnen van de leerkrachten. Blijkbaar lukte me dat. Allicht heeft het er ook mee te maken dat ik een ‘sociaal beest’ ben, onder de mensen wil zijn en zo veel mogelijk in dialoog wil gaan.

– *Overall in de school hangen verwijzingen naar ‘Samen verbonden’. Wat betekent dat?*

Die baseline verwijst naar de visie van onze school. Iedereen in de parochie, amper 900 mensen groot, kent iedereen. Wij, als onderwijzend personeel, staan daar tussen. Dat schept een hechte verbondenheid. Zo staat het ook in ons

„Ik ken alle kleine kantjes, ook de mooie, van iedere leerling”

pedagogische project, een vertaling van de katholieke dialogeschool: we streven naar een harmonische verbondenheid met de kinderen, het onderwijzend personeel, maar ook met de ouders en de gemeenschap van Sint-Jan Wingene. In de lessen godsdienst vertalen we verbondenheid door aan alledaagse dingen op school een betekenis te geven. Zonder dat geloof op te dringen, want dat is niet meer van deze tijd.

– *Wat is volgens u het grootste misverstand over het onderwijs?*

Als directeur ben je er altijd als eerste en laatste: op schooldagen, vergaderingen, schoolfeesten, activiteiten en vergaderingen van het oudercomité. Mijn werkuren en die van de leerkrachten vallen ook bui-

ten halfnegen tot vier. Dat mensen het tegendeel beweren, maakt de job zwaar. Ze zien niet altijd wat we werkelijk doen. De grootste misvatting is evenwel dat men denkt dat we enkel wiskunde, taal en wereldoriëntatie geven. Het gaat om zo veel meer. Het gaat om leren samenleven, leren graag leven, talenten zien in kinderen en zij die het wat moeilijker hebben helpen.

– *U wordt in januari een tweede keer vader. Hoe kijkt u naar de opvoeding van uw eigen kinderen?*

Velen, mezelf inclusief, onderschatten het belang van het leren zelfstandig zijn van kinderen. We leven in een samenleving waarin kinderen zich niet snel mogen vervelen, want anders worden ze vervelend. We geven ze dan maar een bezigheid. Onze samenleving betuttelt ze iets te veel. We moeten leren hen los te laten en hen iets op hun manier te laten doen, om te voorkomen dat ze later niet zouden weten hoe aan iets te beginnen. Desnoods met trial-and-error.